

РЕШЕНИЕ

№ 6673

гр. София, 18.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Лилия Благоева и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **12080** по описа за **2025** година докладвано от съдия Слава Гьошева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на А. Д. П., ЕГН [ЕГН], чрез адв. М. Б. срещу Решение № 3771 от 20.10.2025г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 13666/2025 г., с което е потвърден електронен фиш, серия К № 6829764, издаден от СДВР, с който, с който на жалбоподателя на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 4 вр. ал. 2, т. 4 ЗДП е наложена глоба в размер на 600 лева, за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДП.

Наведените касационни основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения - чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, аргументирани с доводи, че въззивният съд не е обсъдил всяко от направените в жалбата конкретни оплаквания. Поддържа, че при издаване на ЕФ са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до неговата незаконосъобразност - липсват задължителни реквизити в ЕФ. Изразява несъгласие с фактът на повторност, възприет от въззивния съд. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменен издаденият електронен фиш.

В съдебно заседание касаторът – А. П., редовно уведомена, не се явява, не се представлява.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, чрез юрисконсулт – пълномощник, ангажира писмени бележки, в който излага доводи по съществото на спора за неоснователност на касационната жалба и моли съда да остави в сила решението на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, X касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване. Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Административнонаказателната отговорност на А. П. е ангажирана за това, че на 21.12.2022 г., в 20:13 ч. в [населено място], по Околовръстен път при номер 333 с посока на движение от [улица]към [улица]се е движело МПС – „Ф. Г.“, ДК [рег.номер на МПС], собственост на А. Д. П.) със скорост от 113 км/ч, при разрешена такава от 80 км/ч., като нарушението било установено и заснето с техническо средство за видеоконтрол MD1197, представляващо одобрен тип автоматизирана система, която към момента на нарушението била преминала преглед за техническа изправност и се явява повторно – извършено в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ К/4677957 на ОДМВР – К., който бил платен на жалбоподателя на 23.03.2022 г. и за който в информационните масиви на МВР като дата на връчване на същия фигурирала 17.12.2021 г., но доказателства за такова не били налични.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че не са налице съществени процесуални нарушения, които да доведат до отмяна на обжалвания фиш. В мотивите на решението е посочено, че ЕФ съдържа всички реквизити, предвидени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, вкл. мястото на извършване на нарушението е описано ясно, с необходимата степен на точност. Съдържа се извод, че нарушението е заснето със система за контрол на скоростта, която отговаря на изискването на ЗДвП, доколкото мобилната система за видеоконтрол, тип CORDON M2, е от одобрение за използване типове средства за измерване и провереното средство за измерване № MD1197 е преминало успешно периодичен контрол. Въззивната инстанция е разгледала спора по същество и след преценка на доказателствата приобщени по делото е приела за безспорно установен факта на извършване, с визирия автомобил, на вмененото с ЕФ нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП, доколкото към датата на установяването му в процесния участък е имало поставен пътен знак В-26, въвеждащ ограничение на скоростта от 80 км/ч. Според СРС, обстоятелствата в ЕФ са описани по начин, позволяващ на наказаното лице да разбере кои са фактите, които му се вменяват във вина, включително и наличието на по - рано издаден и влязъл в сила електронен фиш, който обуславя процесно извършеното като повторно, по смисъла на § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП. В тази връзка по отношение административното наказване, съдът е счел, че законосъобразно е приложена административнонаказателната разпоредба на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, предвиждаща наказване за повторно извършено нарушение по чл. 182, ал. 2 от ЗДвП, като е направена и необходимата привръзка със съответната хипотеза от посочения основен състав на нарушението, а именно с тази на чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДвП.

Фактите по делото са вярно и точно установени от районния съд. Въз основа на всеобхватен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя. Съобразно дължимата от въззивната инстанция служебна проверка СРС е извършил обективно, всестранично и пълно изясняване на всички факти и обстоятелства, релевантни за установяване на нарушението и за отговорността на наказаното лице, подробно ги е обсъдил и въз основа на това е извел правилни изводи. Решаващият състав на СРС е изследвал всички въпроси, включени в обхвата на дължимата от него служебна проверка и е взел отношение по

изложените в жалбата доводи.

Противно на твърденията в касационната жалба, решаващият състав на СРС съобразявайки легалната дефиниция за електронен фиш и неговото съдържание, разписани в разпоредбата на чл. 189, ал. 4, изр. второ ЗДвП, е формирал правилни изводите, относно съответствието му с процесуалните правила за негово издаване и на основание чл. 221, ал. 2 АПК касационната инстанция преpraща към тях.

Въззивният съд ясно е мотивирал и преценката си, че деянието е извършено в условията на повторност, като е посочил доказателствата, на които тя се основава. Настоящият съдебен състав обаче констатира, че с последните изменения с ЗДвП /обн. ДВ, бр. 64 от 5.08.2025 г., в сила от 7.09.2025 г. / е отпаднала наказуемостта за повторни нарушения по чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДвП, предвидена в разпоредбата на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП към датата на извършване на нарушението. В действащата редакция на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП наказание за повторно нарушение е предвидено единствено за деяния по ал. 1, т. 5 и 6, ал. 2, т. 6, ал. 3, т. 6. При това положение несъмнено в случая е налице по - благоприятен закон за дееца, който следва да бъде приложен съгласно чл. 3, ал. 2 от ЗАНН. В конкретния случай, доколкото извършването на процесното нарушение е безспорно установено, за него следва да се наложи закон за по - леко наказуемо нарушение, т. е. санкцията по основния състав на чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДвП, а именно глоба от 300 лв.

При това положение решението на районния съд следва да бъде отменено, а тъй като в случая настоящото производство е по реда на чл. 226 АПК, с оглед разпоредбата на чл. 227, ал. 1 АПК, касационната инстанция следва да измени процесния електронния фиш серия К № 6829764 съобразно изложеното по - горе.

Предвид изхода на спора на страните се следват половината от претендираните разноски. В случая от процесуалния представител на СДВР е заявена претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ (ДВ, бр. 53 от 2025 г., в сила от 01.10.2025 г.), съдът определя в размер на 33,23 евро, съответстващи на 65 (шестдесет и пет) лева. В полза на касатора следва да бъдат присъдени разноски в размер на 102,26 евро, съответстващи на 200 лева, представляващи адвокатско възнаграждение за осъществените правна защита и съдействие.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ и чл. 222, ал. 1 от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, X касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3771 от 20.10.2025г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 13666/2025 г., като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ Електронен фиш серия К № 6829764 на СДВР, като вместо административно наказание "глоба" в размер на 600 лв., на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 2, т. 4 от ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП,

НАЛАГА на А. Д. П. административно наказание "глоба" в размер на 300 лв., на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП (изм. - ДВ, бр. 64 от 2025 г., в сила от 07.09.2025 г.)

ОСЪЖДА А. Д. П., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сума в размер на 33,23 евро (тридесет и три евро и 0,23 цента) лева за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на А. Д. П., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 102,26 евро (сто и две евро и 0,26 цента), представляваща направените в настоящото съдебно производство разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: